

ΑΡΧΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2016

Περὶ μετανοίας Αγίου Ιωαννῆς τῆς Κλιμακος.

Φωτογραφία του χρήστη Ορθοδοξία
Ορθοπραξία.

Μόλις έφθασα λοιπόν στή Μονή αύτῶν ποὺ μετανοοῦσαν, καὶ στὸν τόπο αύτῶν ποὺ ἀληθινὰ πενθοῦσαν, ἀντίκρυσα πραγματικά, ἀν μποροῦμε νὰ τὸ εἰποῦμε, πράγματα ποὺ ὄφθαλμὸς ἀμελοῦς ἀνθρώπου δὲν εἶδε καὶ αὐτὶ ραθύμου δὲν ἄκουσε καὶ νοῦς ἀνθρώπου ὀκνηροῦ δὲν ἐφαντάσθηκε (πρβλ. Α΄ Κορ. β' 9). Εἶδα καὶ ἄκουσα πράγματα καὶ λόγια ποὺ ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐκβιάσουν τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τρόπους καὶ μορφές ἀσκήσεως ποὺ μποροῦσαν νὰ κάμψουν σύντομα τὴν φιλανθρωπία Τοῦ.

Ἄλλους ἀπὸ τοὺς ἐνόχους αὐτοὺς καὶ ὅχι πλέον ἐνόχους, τοὺς εἶδα νὰ ιστανται ὅλη τὴν νύκτα μέχρι τὸ πρωὶ στὴν ὑπαιθρό. Νὰ ἔχουν τὰ πόδια ἀκίνητα. Απὸ τὴν πίεσι τοῦ ὕπνου καὶ τὴν βίᾳ ποὺ ἔξασκοῦσαν ἐπάνω στὴν

φύσι τους νὰ πηγαίνουν πέρα-δώθε κατά τρόπο ἀξιούπητο. Νὰ μὴ προσφέρουν στὸν ἑαυτό τους καμμία ἄνάπαισι. Ἀντίθετα δὲ νὰ τὸν ἐπιπλήττουν, νὰ τὸν χυτοῦν καὶ νὰ τοῦ ἐπιτίθενται μὲ «ἄτιμίες» καὶ ὕβρεις. Ἀλλους τοὺς εἶδα νὰ ἀτενίζουν τὸν οὐρανὸν μὲ ὑφος ἀξιούπητο, καὶ μὲ ὁδυρμοὺς καὶ κραυγὲς νὰ ἐπικαλοῦνται ἀπὸ ἑκεῖ τὴν βοήθεια.

Ἀλλους νὰ ἵστανται στὴν προσευχὴ δένοντας τὰ χέρια πίσω σὰν τοὺς καταδίκους, σκύβοντας τὸ σκυθρωπό τους πρόσωπο κάτω, κρίνοντας καὶ καταδίκαζοντας τὸν ἑαυτὸν ἀνάξιο νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὸν οὐρανό. Νὰ μὴν ἔχουν νὰ εἰποῦν ἡ νὰ προσφέρουν κάτι στὸν Θεόν, ἀπὸ τὴν ἀμηχανία ποὺ τοὺς προκαλοῦσε ἡ σκέψις καὶ ἡ συναίσθησις τῆς ἀμαρτωλότητός των. Νὰ μὴν εύρισκουν πῶς ἡ ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσουν τὴν ικεσία. Νὰ παρουσιάζουν μόνο στὸν Θεόδ μια ψυχὴ ἀμίλητη καὶ ἔναν νοῦ ἄφωνο γεμάτο ἀπὸ σκοτισμὸ καὶ ἀπὸ κάποια ἀπελπισία.

Ἄλλοι πάλι νὰ κάθωνται στὸ ἔσαφος σὲ σάκκο καὶ σποδό, νὰ ἔχουν τὸ πρόσωπο χωμένο στὰ γόνατα καὶ νὰ κτυποῦν τὸ μέτωπο στὴ γῆ. Ἀλλοι νὰ κτυποῦν συνεχῶς τὸ στῆθος τους, νὰ καταδίκαζουν καὶ νὰ ἀνακαλοῦνται τὴν ἀμαρτωλή τους ψυχὴ καὶ ζωὴ. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔβρεχαν τὸ ἔσαφος μὲ τὰ δάκρυά τους. Καὶ μερικοὶ ποὺ δὲν εἶχαν δάκρυα ἐπλήγωνταν τὸ σῶμα τους μὲ δυνατὰ κτυπήματα. Ἀλλοι, ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ ὑποφέρουν τὴν πίεση τῆς καρδιᾶς, ὥλοιλυζαν γιὰ τὴν ψυχὴ τους ώσταν γιὰ νεκρό. Καὶ ἄλλοι ἐβογγοῦσαν ἐσωτερικὰ καὶ ἐμπόδιζαν νὰ ἔξελθη ἀπὸ τὸ στόμα τὸ βογγητό. Μερικές ὅμως φορές, μὴ μπορώντας νὰ συγκρατηθοῦν, ἀναστέναζαν ἀπότομα.

Εἶδα ἑκεῖ μερικοὺς ποὺ ἔδειχναν σὰν παράφρονες, τόσο μὲ τὰ φερσίματά τους, ὅσο καὶ μὲ τὸ κλείσμιο στὸν ἑαυτὸν τους. Ἔδειχναν σὰν ἀποσβολῶμένοι ἀπὸ τὴν πολλὴ ἀδημονία, γεμάτοι σκοτισμὸ καὶ σχεδὸν ἀναίσθητοι γιὰ κάθε πράγμα τῆς παρούσης ζωῆς. Εἶχαν πλέον βυθίσει τὸν νοῦ τους στὴν ἄβυσσο τῆς ταπεινώσεως, καὶ μὲ τὸ πῦρ τῆς θλίψεως εἶχαν πτηγανίσει καὶ καταηρόνται τὰ δάκρυα τῶν ὄφθαλμῶν τους.

Ἀλλους νὰ κάθωνται μὲ σύννοια, νὰ σκύβουν στὴν γῆ, νὰ κινοῦν ἀδιάκοπα τὸ κεφάλι τους, νὰ ἀναστενάζουν καὶ νὰ μουγκρίζουν ώσταν λεόντες μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς των, μέσα ἀπὸ τὰ δόντια τους.

Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς προσεύχονταν γεμάτοι ἐπίπιδα καὶ ἐπιζητοῦσαν τελεία ἀφεσι. Ἀλλοι ἀπὸ ἀνέκφραστη ταπεινώσι κατεδίκαζαν καὶ ἔκριναν τὸν ἑαυτὸν ἀνάξιο συγχωρήσεως, καὶ ἔκραζαν πῶς δὲν μποροῦν νὰ ἀπολογηθοῦν στὸν Θεόν. Μερικοὶ ἐκλιπαροῦσαν νὰ τιμωρηθοῦν ἐδῶ, γιὰ νὰ ἐλεθηθοῦν ἑκεῖ. Ἀλλοι ποὺ ἦταν συντετριμένοι ἀπὸ τὸ βάρος τῆς συνειδήσεως, ἐλεγαν μὲ εἰλικρινῆ πόθῳ: «Εἴμαστε εὔχαριστημένοι, ἔναν οὕτε κολασθοῦμε οὕτε ἀξιωθοῦμε τῆς ἐπουρανίου βασιλείας».

Εἶδα ἑκεῖ μέσα ψυχῆς ταπεινές καὶ συντετριμένες ποὺ ἐλύγιζαν ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ φορτίου τῶν ἀμαρτιῶν καὶ μὲ τὰ κραυγές τους πρός τὸν Θεόν μποροῦσαν νὰ κάνουν καὶ τὶς ἀναίσθητες πέτρες νὰ ραγίσουν. Σκυμμένοι πρὸς τὴν γῆ ἐκραύγαζαν: «Τὸ γνωρίζομε. Μᾶς ἀξίζει κάθε τιμωρία καὶ κάθε κόλασις. Καὶ δικιάσως. Καὶ ἀν ἀκόμη συναθροίζαμε ὅλη τὴν οικουμένη νὰ πενθῇ γιὰ ἐμᾶς, δὲν θὰ ἤταν ἀρκετὸν νὰ μᾶς δικιάσωση γιὰ τὰ τόσα μας χρέοτα. «Ἐνα δύμας μόνο παρακαλοῦμε, ἔνα δυσωποῦμε, ἔνα ικετεύουμε: «Μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγητες ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύετες ἡμᾶς»» (Ψαλμ. στ' 2). Μήτε νὰ μᾶς τιμωρήστε μὲ τὴν δικαία κρίσι σου. Άλλα νὰ μᾶς ἀντιμετωπίστες μὲ τὴν ἐπιεικεία σου καὶ ὀρκεῖ αὐτή νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ὀλίγο ἀπὸ τὴν βαρεία ἀπειλή σου καὶ ἀπὸ τὶς κρυφές καὶ ἀγνωστες τιμωρίες τῆς κολάσεως. Δὲν τολμοῦμε νὰ ζητήσουμε τελεία ἀφεσι, διότι πῶς νὰ τὸ κάνουμε αὐτό; «Ἀνθρώποι, ποὺ δὲν ἐφυλάξαμε καθαρὸ τὸ μοναχικό μας ἐπάγγελμα, ἀλλὰ τὸ ἐμολύναμε καὶ μάλιστα μετὰ ἀπὸ τὴν φιλανθρωπία καὶ συγχώρηση ποὺ προηγήθηκε, (τὴν συγχώρηση τῶν μετὰ τὸ βάπτισμα καὶ πρὸ τῆς κουρᾶς ἀμαρτιῶν).

Μποροῦσε ἑκεῖ, ἀγαπητοί μου, μποροῦσε ἑκεῖ νὰ ἰδῃ κανεὶς νὰ πραγματοποιοῦνται πλήρως τὰ λόγια τοῦ Δαβὶδ. Μποροῦμε νὰ ιδῃ «ἀνθρώπους ποὺ ἦταν ταλαιπωρημένοι καὶ κυρτωμένοι συνεχῶς μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς τους, ποὺ ὅλη τὴν ἡμέρα περπατοῦσαν σκυθρωποί, ποὺ ἀνέδιδαν δυσοσμία ἀπὸ τὶς σαπισμένες πληγές τοῦ σώματός τους, ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἐφρόντιζαν τὸν ἑαυτὸν τους, ποὺ ξεχνοῦσαν νὰ φάγουν τὸν ἄρτο τους, ποὺ ἔπιναν τὸ ὅστρο ἀναμεμεγένο μὲ δάκρυα, καὶ ἔτρωγαν χῶμα καὶ στάχτη μαζὶ μὲ τὸν ἄρτο, ποὺ εἶχαν τὰ ὀστά κολλημένα στὸ δέρμα καὶ ἀμοιάζαν μὲ ἔηρο χορτάριο» (Ψαλμ. λζ' 7, 6, ρα' 5, 10, 6, 12). Τίποτε ἄλλο δὲν μποροῦσε νὰ ἀκούσεις ἀπὸ αὐτούς, παρὰ μόνο τοῦτα τὰ λόγια: οὐαὶ – οὐαὶ, ἀλλόιμονο – ἀλλόιμονο, δίκαιαι – δίκαιαι, λυπήσου μας – λυπήσου μας, Δέσποτα. Ἀλλοι ἔλεγαν: ἐλέσθε μας – ἐλέσθε μας.

Μποροῦσες νὰ ιδῆς ἑκεῖ φλογισμένες γλώσσες ποὺ ἐκρέμονταν ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα σῆπως τῶν σκύλων. Ἀλλοι ἐτιμωροῦσαν τὸν ἑαυτὸν τους στὸν καύσωνα, καὶ ἄλλοι τὸν ἐβασανίζαν στὸ ψύχος. Μερικοὶ ἐδοκίμαζαν ἀπὸ τὸ ὅστρο τόσο, διότι μόνο γιὰ νὰ μήν ἀποθάνουν ἀπὸ τὴν διψά. Καὶ μερικοὶ ἀφοῦ ἔτρωγαν ὀλίγο ἀπὸ τὸν ἄρτο, τὸν ὑπόδιοπο τὸν ἐπετοῦσαν μὲ τὸ χέρι μακρύα, λέγοντας πῶς είναι ἀνάξιοι νὰ γευθοῦν τὴν τροφή τῶν λογικῶν ἀνθρώπων, ἀφοῦ δέπτραξαν τὰ ἔργα τῶν ἀλόγων ζώων.

Ποὺ νὰ ἐμφανισθῇ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς γέλιο; Ποὺ ἀργολογία; Ποὺ θυμός; Ποὺ ὄργη; Αὐτοὶ δὲν ἐγνώριζαν ἀν ὑπάρχη ἀκόμη ὄργη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διότι τὸ πένθος εἶχε σβήσει τελείως τὸν θυμὸ μέσα τους. Ποὺ νὰ συναντήσεις τὴν ἀντιλογία; Ποὺ ἔορτή; Ποὺ παρρησία; Ποὺ εὐχαρίστηση καὶ περιποίηση τοῦ σώματος; Ποὺ ἵνος κενοδοξίας; Ποὺ ἐλπίδα τρυφῆς; Ποὺ ἐνθύμησης οἴνου; Ποὺ γεῦσι φρούτων; Ποὺ παρηγορία χύτρας; Ποὺ γλύκισμα γιὰ τὸν λάρυγγα; «Ολων τούτων ἡ ἐλπίδα εἶχε σβήσει γι' αὐτούς. Ποὺ δὲν συναντήσης σ' αὐτοὺς μέριμνα γιὰ ἐπίγεια πράγματα; Ποὺ κατάκρισι κάποιου ἀνθρώπου; Ποὺ θενάρω!

Οὐαὶ ἐλεγαν καὶ ἐκραύγαζαν αὐτοὶ πρὸς τὸν Κύριον ἦταν τὰ ἔξης: Μερικοί, ωσάν νὰ ἴσταντο ἐμπρὸς στὴν πύλη τοῦ οὐράνου, ἐκπυτοῦσαν δυνατά τὸ στῆθος καὶ ἔλεγαν πρὸς τὸν Θεόν: «Ἄνοιξε μας, ἀνοιξε, ώ δικαστά, ἀνοιξέ μας, ἀφοῦ ἐμεῖς μὲ τὶς ἀμαρτίες μας ἐκλείσαμε γιὰ τὸν ἑαυτὸν μας τὸ πύλων». Ἀλλοι ἔλεγαν: «Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου μόνον, καὶ σωθησόμεθα» (Ψαλμ. οθ' 4). «Ἐνας ἔλεγε: «Ἐπίφανον τοῖς ἐν σκότῳ καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις ταπεινοῖς» (Ηθ. θ' 2). Ἀλλοι πάλι: «Ἄς μᾶς προλάβουν γρήγορα, Κύριε, οἱ οἰκτηροί σου, διότι ἐχαθήκαμε, διότι ἀπελπισθήκαμε, διότι ἐσβήσαμε τελείως» (Ψαλμ. οη' 8).

Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔλεγαν: «Θά φανερωθῆ ἄραγε πλέον σ' ἐμᾶς ὁ Κύριος»; Καὶ ἄλλοι: «Ἐξώφλησης ἄραγε τὸ χρέος τὸ ἀνυπέρβλητο»; Ἀλλοι: «Θά καταπραύνθη ἄραγε τῷρα πλέον ἀπὸ ἐμᾶς ὁ Κύριος; Θά τὸν ἀκούσωμε ἄραγε νὰ λέγη σ' ἐμᾶς τοὺς δεμένους μ' ἀλυτα δεσμά, «ἔξελθετε»; Καὶ σ' ἐμᾶς ποὺ εύρισκομαστε στὸν ἥδη τῆς μετανοίας, «εἴσθε συγχωρημένοι»; «Εφθασε ἄραγε ἡ κραυγὴ μας στὰ αὐτὶα τοῦ Κυρίου»;

Οοι ἐπερνοῦσαν τὸν καιρὸ τους ἔχοντας συνεχῶς ἐμπρὸς στὸν ὄφθαλμούς των τὸν θάνατο καὶ λέγοντας: «Ἄραγε ποιὰ θὰ είναι ἡ καταλήξη; «Ἄραγε ποιὰ θὰ είναι ἡ ἀπόφασης; «Ἄραγε ποιὸ θὰ είναι τὸ τέλος μας; «Ἄραγε ὑπάρχει ἐπαναφορά; «Ἄραγε ὑπάρχει συγχώρησης σ' ἐμᾶς τοὺς σκοτεινούς, τοὺς ταπεινούς, τοὺς καταδίκους; «Ἄραγε μπόρεσε ἡ δέσησις μας νὰ φάση σε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡ ἔγυριση πίσω ταπεινωμένη καὶ ντροπιασμένη; «Ἄραγε, ἀν ἐφθασε, τί κατώρθωσε; πόσο τὸν ἔξευμένισε; πόσο ὡφέλησε; πόσο ἐνήργησε; διότι ἐβγῆκε ἀπὸ κακάθαρτα στόματα καὶ σώματα καὶ δὲν ἔχει πολλὴ δύναμι. «Ἄραγε μᾶς συμφιλώσε τελείως μὲ τὸν Κριτὶ;

ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΤΟ ΙΣΤΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

 Αναρτήσεις

 Σχόλια

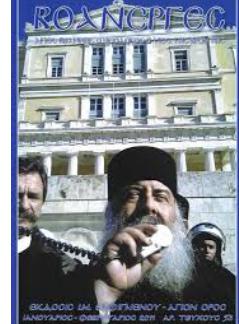

ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΕΛΙΔΑΣ

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΒΟΑΝΕΡΓΕΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙΤΕ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

"ΒΟΑΝΕΡΓΕΣ" ΤΗΝ ΓΝΗΣΙΑ Ι.Μ. ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ [τηλ. 6973345179]-----

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑ ΔΩΡΕΑΝ ΣΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΚΗ ΔΙΑΛΕΚΤΟ ΣΤΟΝ

ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΤΕ ΠΑΡΑΚΑΤΩ : C 1 ΙΟΥΝΙΑ 2015 γοδα ΖΥΡΗΑΛ ΒΟΑΝΕΡΓΕΣ Η ΡΥΣΚΟΜ ΒΕΣΠΛΑΤΗΝ Η ΣΑΪΤΕ WWW ESFIGMEN.RU

ΕΤΙΚΕΤΕΣ

ΕΘΝΙΚΑ

Νέα τάξη πραγμάτων

Ορθοδοξία

ΔΙΕΘΝΗ

Ενημέρωση

ωφέλιμα

Πατερικά

Ισλαμισμός

‘Άραγε ἐν μέρει;’ Άραγε γιὰ τὰ μισά τραύματά μας; ἐπειδὴ εἶναι πράγματι μεγάλα καὶ χρειάζονται πολλοὺς ἰδρῶτες καὶ μόχθους. ‘Άραγε μᾶς ἐπλησίασαν καθόλου οἱ φύλακές μας (ἄγγελοι) ἡ ἵστανται ἀκόμη μακραῦ;’ Εἴναι ἑκεῖνοι δὲν μᾶς πλησίασσον, δῆλοι μας οἱ κόποι εἶναι μάταιοι καὶ ἀνώφελεῖς, διότι ἡ προσευχὴ μας, ἔναν δὲν τὴν πάρουν οἱ προστάτες μας ἄγγελοι, ἐρχόμενοι πλήσιον μας, καὶ τὴν προσφέρουν στὸν Κύριον, δὲν ἔχει δύναμι τοποθεσίας οὐτε φτερὰ καθαρότητος γιὰ νὰ φθάσῃ σ’ Ἀυτόν».

Γι’ αὐτὰ πολλές φορές καὶ μεταξύ τους ἀποροῦσαν καὶ ἔλεγαν: «‘Άραγε, ἀδελφοί, κατορθώνομε τίποτε;’ Άραγε ἐπιτυχάνωμε αὐτὸ ποὺ ζητοῦμε; ‘Άραγε μᾶς δέχεται πάλι ὁ Θεός;’ Άραγε μᾶς ἀνοίγει τὴν θύρα;’

Καὶ οἱ ἄλλοι ἀπαντοῦσαν:

«Ποιὸς ξέρει -ὅπως τὸ εἶπαν οἱ ἀδελφοί μας οἱ Νινεύιτες- μήπως μεταμεληθῇ ὁ Κύριος καὶ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν μεγάλη ἔστω τιμωρία; (Ιωάν γ' 9). Έμεις ὅμως ἄς πράξωμε ὅτι ἔξαρταί ἀπὸ ἐμάς. Καὶ ἀν μέν μᾶς ἀνοίξῃ, πολὺ καλά, εἰδεμή «εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός», ὁ ὀπόῖος δίκαια μᾶς ἔκλεισε ἔξω. Πλὴν ὅμως ἄς ἐπιμένωμε κτυπάντας μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας, καὶ ἵσως, βλέποντας τὴν πολλή μας ἀναίδεια καὶ ἐπιμονή, μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Ἄγαθός.

Γι’ αὐτὸ καὶ ἔλεγαν παρακινώντας τοὺς ἔσαυτούς των:

«Δράμωμεν, ἀδελφοί, δράμωμεν. ‘Ἐχομεν ἀνάγκη δρόμου καὶ μάλιστα δρόμου σκληροῦ, διότι ἔχομε μείνει πίσω ἀπὸ τὴν καλή μας συνοδία. Ἡς τρέξωμε χωρίς νὰ λογαριάζωμε τὴν ἀκάθαρτη καὶ ταλαίπωρη σάρκα μας. Ἄν τὴν φονεύσωμε καὶ ἔμεις, -ὅπως μᾶς ἐφόνευσε καὶ αὐτήρ;’

‘Ἐτοι καὶ ἔκαναν οἱ μακάριοι ἑκεῖνοι ὑπόδικοι.

“Εβλεπες σ’ αὐτούς γόνιατα ἀποσκληρυμένα ἀπὸ τὶς πολλές μετάνοιες. Οφθαλμούς λυωμένους καὶ βυθισμένους στὸ βάθος τῶν κόγχων. Απογυμνωμένοι ἀπὸ τρίχες, μὲ μάγουλα πληγωμένα καὶ φλογισμένα ἀπὸ τὴν φλόγα τῶν θερμῶν διακρύων.

“Εβλεπες πρόσωπα ὥχρα καὶ καταμαραμένα ποὺ δὲν ἔχωρίζαν καθόλου ἀπὸ πρόσωπα νεκρῶν. Στήθη ποὺ ἐπονοῦσαν ἀπὸ τὰ κτυπήματα καὶ αἰματηρὰ πτύελα ποὺ προέρχονταν ἀπὸ τὰ γρονθοκόπιματα τοῦ στήθους. Ποῦ νὰ εύρεθῃ ἑκεῖ στρῶμα; Ποῦ καθαρὸ ἡ στερεὸ ἔνδυμα; ‘Ολα ἡταν σχισμένα, ἀκάθαρτα καὶ σκεπασμένα μὲ ψεῦτες. Ποῦ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν ἴδική τους ταλαιπωρίᾳ ἡ ταλαιπωρία τῶν δαιμονισμένων; Ποῦ ἑκεῖνων ποὺ θρηνοῦν τοὺς νεκρούς; Ποῦ ἑκείνων ποὺ ζοῦν ἔξοριστοι; Ποῦ η τιμωρία τῶν καταδικασμένων γιὰ φόνο; Οὔτε συγκρίνεται ἡ ἀθέλητη παίδευσις καὶ τιμωρία αὐτῶν μὲ τὴν ἴδική τους τὴν θεληματική.

Καὶ σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί, νὰ μὴ τὰ θεωρήσετε σᾶν μύθους ὅσα σᾶς εἶπα. Ἰκέτευνοι αὐτοὶ πολλές φορές τὸν μεγάλο ἑκεῖνο δικαστή -τὸν Ποιμένα τοὺς ἐννοῶ, τὸν ἄγγελο ποὺ ζοῦσε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων- νὰ περισφίγῃ τὰ χέρια καὶ τὸν τράχηλο τους μὲ σιδερένια δεσμά, καὶ νὰ δέση τὰ πόδια τους στὸ τιμωρητικὸ ζύλο, καὶ νὰ μὴ λυθοῦν ἀπὸ αὐτὰ πρὶν τοὺς δεχθῆται μνῆμα. Ἀκόμη δὲ οὔτε καὶ σὲ μνῆμα νὰ τοὺς βάλουν!

Δὲν θὰ κρύψω καθόλου οὔτε τὴν ἐλεγμένη ταπείνωσι αὐτῶν τῶν πραγματικὰ μακαρίων οὔτε τὴν συντετριμένη πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπητ καὶ μετάνοια τους.

Καθ’ ὃν χρόνον οἱ καλοὶ αὐτοὶ κάτοικοι τῆς χώρας τῆς μετανοίας ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσουν πρὸς τὸν Κύριον καὶ νὰ παρασταθοῦν ἐμπρός στὸ ἀδέκαστο βῆμα, βλέποντας ὅτι τελειώνει πλέον ἡ ζωὴ τους, μέσω τοῦ προϊσταμένου τους ἐκλιπαροῦσαν μὲ ὄρκους τὸν Μέγαν, (τὸν Ἡγιούμενο δηλαδή), νὰ μὴν ἀξιωθοῦν ἀνθρωπίνης ταφῆς, ἀλλὰ νὰ πεταχθοῦν σὰν ἄλογα ζῷα ἡ στὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ ἡ στὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. Καὶ πολλές φορές ύπτηκουσε καὶ τὸ ἔκανε ὁ λύχνος ἑκεῖνος τῆς διακρίσεως, δίδοντας ἐντολὴ νὰ τοὺς κηδεύσουν χωρὶς καμμία τιμὴ καὶ ψωλωδία.

Πόσο δὲ φοβερὸ καὶ οἰκτρὸ ἦταν τὸ θέαμα τῆς τελευταίας ώρας τους! ‘Οταν δηλαδὴ οἱ συγκατάδικοι ἀντελαμβάνονταν πώς κάποιος πρὶν ἀπὸ αὐτοὺς ἐπρόκειτο νὰ ἀποθάνῃ, ἐνῷ ἀκόμη ἔχει τὶς αἰσθήσεις του, τὸν περικύκλωναν. Καὶ μὲ δίψα, μὲ πένθος, μὲ ἐπιθυμία, μὲ ἀξιολύπητο ψόφος καὶ λυπητερὰ λόγια, κουνώντας τὸ κεφάλι, ύπερβαλλαν ἐρωτήσεις σ’ αὐτὸν ποὺ ἔφευγε καὶ μὲ θερμὴ συμπάθεια τοῦ ἔλεγαν:

«Τί γίνεται ἀδελφὲ καὶ συγκατάδικε; Πῶς βλέπεις τὰ πράγματα; Τί λέγεις; Τί ἐπίτεις; Τί καταλαβαίνεις; Έπειτέχες μὲ τοὺς κόπους σου αὐτὸ ποὺ ἐζητοῦσες ἡ δὲν τὸ κατόρθωσες; ‘Ἄνοιξες ἡ ἀκόμη αἰσθάνεσαι ὡς ἔνοχος; Ἐφεράς ἡ ἀπέτυχες; ‘Ελαβες κάποια πληροφορία ἡ ἔχεις ἀβέβαια ἐπίλιδα; ‘Ελαβες ἀνεστὶ καὶ ἐλευθερία ἡ ταλαντεύεται καὶ ἀμφιβάλει ἀκόμη ὁ λογισμός σου; Αἰσθάνηκες μέσα στὴν καρδιά σου κάποιο φωτισμὸ ἡ βλέπεις ὅτι παραμένει ἀκόμη στὸ σκότος καὶ στὴν ἀτιμία; ‘Ἀκούεσσε μέσα σου καμμία φωνὴ νὰ σοῦ λέγῃ: ‘‘Ιδε ὑγιῆς γέγονας;’ (Ιωάν. ε' 14) ἡ ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι; (Λουκ. ζ' 48) ἡ ἐκ πίστης σου σέσωκέ σε; (Λουκ. ζ' 50). ‘Ἡ μήπως οισθάνεσαι πώς ἀκούεις ἀκόμη τὴν φωνὴν: ‘Αποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην’ (Ψαλμ. θ' 18) καὶ ‘ὅδησαντες αὐτὸν (=ἀφοῦ τοῦ δέστε) χειράς καὶ πόδας ἐμβάλλεται εἰς τὸ σκότος; (Μοτθ. κβ' 13) καὶ ‘ἄρθητα (=ἄς, ἐκδωχῆθ) ὡς ἀσεβής, ἵνα μὴ ἰδῃ τὴν δόξαν Κυρίου;’ (Ησ. κστ' 10). Τί λέγεις, ἀλήθεια, ἀδελφὲ; Πέξ μας, σὲ ἵκετεύσουμε, γιὰ νὰ μάθωμε καὶ ἔμεις τὶ πρόκειται νὰ συναντήσωμε. Γιὰ σένα πλέον ἔκλεισε ἡ προθεσμία καὶ δὲν θὰ σοῦ δοθῇ ἄλλη εἰς τὸν αἰώνα.»

Σ’ αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα ἄλλο ἀπὸ τοὺς ἐτοιμοθανάτους ἀπαντοῦσαν: «Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἀπέστησε *emoticon smile* ἀπεμάκρυνε τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀφ’ ἡμῶν» (Ψαλμ. ξε' 20). ‘Ἄλλοι πάλι ἔλεγαν «Εὐλογητὸς ὁ Κύριος ποὺ δὲν μᾶς παρέδωσε στὰ δόντια τους νὰ μᾶς φάγουν» (Ψαλμ. ρκγ' 6). ‘Ἄλλοι γεμάτοι δύνητι ἔλεγαν: ‘‘Άραγε θὰ κατορθώσῃ ἡ ψυχὴ μας νὰ περάσῃ τὸ ἀδιαπέραστο ὕδωρ, δηλαδὴ τὸ πλήθος τῶν πονηρῶν πνευμάτων τοῦ ἀέρος;’ (πρβλ. Ψαλμ. ρκγ' 5). Δὲν ἐτολμοῦσαν ἀκόμη νὰ ξεθαρρέψουν, ἄλλα ἐσκέπτονταν συνεχῶν τί γίνεται σ’ ἑκεῖνο τὸ κριτήριο.

Καὶ ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς ἀπαντοῦσαν μὲ ἄλλα πιὸ δύνηματα λόγια: «Ἀλλοίμονο στὴν ψυχὴ ποὺ δὲν ἐφύλαξε τὸ μοναχικὸ ἐπάγγελμα ἄσπιτο. Αὐτὴ καὶ μόνο τὴν ώρα θὰ καταλάβῃ τὶ τὴν περιμένειν.

Ἐγὼ δὲ ποὺ εἶδα σ’ αὐτοὺς καὶ ἄκουσα τοῦτα, παρ’ ὀλίγο θὰ ἀπελπιζόμουν βλέποντας καὶ συγκρίνοντας τὴν ἀδιαφορία μου μὲ τὴν ἴδική τους κακοπάθεια.

Αλλὰ καὶ ἡ διαμονὴ καὶ ἡ διαρρούμησις τοῦ πόπου αὐτοῦ ποιά ἦταν! ‘Ηταν γεμάτη σκότος, γεμάτη δυσωδία, ἐντελῶς ρυπαρὰ καὶ ξηρά. Γι’ αὐτὸ καὶ πολὺ σωστὰ ὠνομάσθηκε Φυλακὴ καὶ καταδίκη. ‘Ἔτσι καὶ μόνη ἡ θέα τῆς τοποθεσίας ἔφθανε γιὰ νὰ διδάσκῃ τὴν πλήρη μετάνοια καὶ τὸ πένθος.

Αὐτὰ ὅμως ποὺ γιὰ τοὺς ἄλλους εἶναι δύσκολα, ἀπαρδεκτα καὶ ἀνεπιθύμητα, σὲ αὐτούς ποὺ ἔξεπεσαν ἀπὸ τὴν ἀρέτη καὶ τὸν πνευματικὸ πλοῦτο γίνονται εὐχάριστα καὶ ἐπτρόσδεκτα. Διότι ἡ ψυχὴ ποὺ ἔστερηθηκε τὴν προηγουμένη παρρησία πρὸς τὸν Θεόν, ποὺ ἔχασε τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπαθείας, ποὺ διέρρηξε τὴν σφραγίδα τῆς ἀγνότητος, ποὺ τῆς ἔκλεψαν τὸν πλοῦτο τῶν χριστιανῶν, ποὺ ἀποξενώθηκε ἀπὸ τὴν θεία παρηγορία, ποὺ ἀθέτησε τὸ συμβόλαιο τῆς μὲ τὸν Κύριον, ποὺ ἔσβησε μέσα της τὸ χαριτωμένο πῦρ τῶν δακρύων, καὶ ποὺ πληγώνεται ἀναπολώντας αὐτὰ καὶ κεντάται ὀδυνηρά... ὅχι μόνο τοὺς προηγουμένους κόπους τους δέχεται ὀλοπρόθυμα, ἀλλά, πολὺ περισσότερο, ἐπινοεῖ μὲ εύσεβες ἀσκήσεις νὰ ὀδηγηθῇ στὸν θάνατον –ἔαν βέβαια ἀπέμεινε μέσα της κάποιος σπινθήρ ἀγάπης ἡ φόβου τοῦ Κυρίου, ὅπως ἀκριβῶς συνέβαινε σ’ αὐτούς τοὺς μακαρίους.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ

ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ

ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΑΓΙΩΝ

ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΤΣΙΠΑΡΙΣΜΑ

Ιστορία

ΠΑΝΩΡΗΣΚΕΙΑ

ΒΑΤΙΚΑΝΟ

Βίντεο

Ειδήσεις

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση

ΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

Έρευνα

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ - ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ

ΥΓΕΙΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Γεγονότα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ιστορίες

ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΑ

ΠΑΙΔΟΦΙΛΙΑ-ΑΙΜΟΜΙΞΙΑ

ΕΜΒΟΛΙΑ

ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ

Διδαχές

ΑΙΡΕΣΕΙΣ -

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ-ΣΚΟΤΑΔΙΣΜΟΣ

ΜΑΣΩΝΙΑ

ΥΓΕΙΝΗΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Πλευρατικά

ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ - ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ-ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ

ΠΑΣΧΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Διηγήματα

Ιδεολογικά Κείμενα

ΤΡΙΩΔΙΟ

ΑΤΖΕΝΤΑ 21

Ιστρική

Αρχαίος Ελληνικός Πολιτισμός

Γλωσσάριο

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥ [MK-ULTRA]

ΚΤΗΝΟΒΑΣΙΑ

Ελληνισμός

Γ. Ο. Χ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΠΙΚΑ

ΨΕΚΑΣΜΟΙ

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Αποφθεγματα

ΠΟΙΗΣΗ

ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤΟΛΟΓΙΟΥ

► 2021 (657)

► 2020 (201)

► 2019 (81)

► 2018 (469)

"Έχοντας στὸν νοῦ τους αὐτὰ καὶ ἀναλογιζόμενοι τὸ ὑψος ἀπὸ τὸ ὅποιο ἔξεπεσαν, ἔλεγαν: «Ἐμνήσθημεν ἡμερῶν ἀρχαίων (Ψαλμ. ριμβ' 5), τὴν πρώτη δηλαδὴ φύλαγα τοῦ ζῆλου μας». Ἀλλοι ἐφώναζαν πρὸς τὸν Θεόν: «Ποῦ εἰσὶ τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε, ὃ ἐδίκειας τῇ ψυχῇ ἡμῶν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; Μνήσθητι τοῦ ὄνειδισμοῦ καὶ τοῦ μόχου τῶν δούλων σου» (πρβλ. Ψαλμ. πτ' 50-51).

"Άλλοι: «Ποιὸς νὰ μὲ ἐγύριζε στὸν παρελθόντα καιρό, στὶς ἡμέρες ποὺ μὲ ἐπροστάτευε ὁ Θεός, τότε ποὺ ὁ φωτεινὸς λύχνος Του ἐφεγγέε ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλή μου, τὴν κεφαλή τῆς καρδιᾶς μου»; (Ιωβ κθ' 2-3). Μὲ πότη νοσταλγία ἐνθυμοῦντο τὰ προηγούμενα κατορθώματά τους, καὶ κλαίοντας γι' αὐτὰ σὰν μικρὰ παιδιά, ἔλεγαν:

«Ποῦ εἶναι ἡ καθαρότης τῆς προσευχῆς; Ποῦ τὸ θάρρος καὶ ἡ παρρησία της; Ποῦ τὸ γλυκὺ δάκρυ ἀντὶ τοῦ τωριοῦ πικροῦ; Ποῦ ἡ ἐλπὶς τῆς τελείας ἀγνόητος καὶ καθάρσεως; Ποῦ ἡ προσδοκία τῆς μακαρίας ἀπάθειας; Ποῦ ἡ πίστις πρὸς τὸν Γέροντα; Ποῦ ἡ ἐνέργεια τῆς προσευχῆς του σ' ἐμδᾶς; Ἐχάθηκαν ὄλα αὐτά, ἐξέλιπαν σὰν νὰ μήν ὑπῆρξαν καθόλου, ἐξαφανίσθηκαν σὰν ἀνύπαρκτα καὶ διελύθησαν.

Ἐνῷ ἔλεγαν αὐτὰ καὶ ἐθρηνοῦσαν, μερικοὶ προσεύχονταν νὰ καταληφθοῦν ἀπὸ δαιμόνιο. Ἀλλοι ίκέτευαν τὸν Κύριον νὰ ἀποκτήσουν λέπτρα. Ἄλλοι, νὰ χάσουν τὴν ὥρασ τους, καὶ νὰ γίνουν σ' ὅλους ἀξιολύπτη θέαμα.

Ἄλλοι, νὰ πέσουν παράλυτοι στὸ κρεββάτι, ἀρκεῖ μόνο νὰ μή δοκιμάσουν τὰ (μελλοντικά) ἐκεῖνα κολαστήρια. Ἐγὼ τότε, ἀγαπητοὶ μου, ξεχάσθηκα, εἰσῆλθα ὀλόκληρος μέσα στὸ πένθος τους, καὶ ὡνᾶς μου αἰχμαλωτίσθηκε ἐντελῶς, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ τὸν ἐπαναφέρω. Ἡς ἐπιστρέψωμε ὅμως πάλι στὴν σειρὰ τοῦ λόγου.

Ἀφοῦ παρέμεινα τριάντα ἡμέρες σ' αὐτὴν τὴν φυλακή, ἐπιστρέφω ὁ ἀνύπομόντος στὸ μεγάλο Κοινόβιο, στὸν Μέγαν, (τὸν Ὕμούμενο δηλαδῆ). Αὐτὸς δὲ ὁ πάνοςφος βλέποντάς με σὰν νὰ εἴμαι ἀλλος ἄνθρωπος καὶ σὰν νὰ τὰ ἔχω χαρένα, κατάλαβε τὴν αἰτία καὶ μοῦ λέγει: «Τί συμβαίνει, πάτερ Ἰωάννη; Εἶδες τοὺς ἄθλους τῶν ἀγωνιζομένων»;

Καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπήντησα: «Τοὺς εἶδα, πάτερ μου, καὶ τοὺς ἡθαύμασα καὶ ἐμακάρισα αὐτοὺς ποὺ ἔπεσαν καὶ πενθοῦν, περισσότερο ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δὲν ἔπεσαν καὶ δὲν πενθοῦν γιὰ τὸν ἑαυτό τους, διότι μὲ τὴν πτῶσι τους ἐστήθηκαν σὲ μία κατάστασι ποὺ δὲν κινδυνεύουν πλέον». Ἐκεῖνος δὲ μοῦ εἶπε: «Πραγματικά, ἔτσι εἶναι».

Καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ τὴν ἀψευδῆ του γλώσσα μοῦ δηγήθηκε: «Πρὸ δεκαετίας εἶχα ἐδῶ ἔναν ἀδελφό μὲ ὑπερβολικὸ ζῆλο, ἀγωνιστή, καὶ τόσο σπουδαῖο, ὡστε, καθὼς τὸν ἔβλεπε νὰ καίη μέσα του τέοις φλόγα, ἔτρεμα καὶ ἐφοβόμουν ὑπερβολικά τὸν φθόνο τοῦ διαβόλου, μήτως μὲ τὴν μεγάλη ταχύτητα ποὺ ἔτρεχε σκοντάψῃ σὲ κάποια πέτρα τὸ πόδι του, πράγμα ποὺ συμβαίνει συνήθως σ' αὐτοὺς ποὺ προχωροῦν μὲ ταχύτητα. Καὶ αὐτὸς (δυστυχῶς) ἔγινε».

» Καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν πτῶσι του, ἀργά τὸ βράδυ, ἔρχεται σὲ μένα, μοῦ ἀποκαλύπτει γυμνὸ τὸ τραῦμα του, ζητεῖ ἔμπλαστρο, παρακαλεῖ νὰ τὸ καυτηρίασω, ἀνησυχεῖ ὑπερβολικά. Βλέποντας ὅμως τὸν ἰατρὸ νὰ μὴ θέλῃ νὰ τοῦ φερθῇ ἀπότομα -έφ' ὅστον ἀλλωστε ὅξιζε νὰ τὸν συμπαθήσῃ κανείς- ρίχνεται κάτω στὸ ἔσαφος, ἀγκαλιάζει τὰ πόδια μου, τὰ λούζει μὲ ἀφθονία δάκρυα καὶ ζητεῖ νὰ καταδικασθῇ στὴν φυλακή αὐτὴ ποὺ εἶδες. «Εἶναι ἀδύνατο, ἐφώναζε, νὰ μήν πάνω ἔκει».

» "Ἔτι ἀναγάκαιει νὰ μεταβληθῇ ἡ εὐόπλαγχνία τοῦ ἰατροῦ σὲ σκληρότητα – πράγμα σπάνιο μεταξὺ τῶν ἀρρώστων καὶ ἐντελῶς παράδοξο. Τρέχει γρήγορα καὶ παίρνει θέσι τὸν ἀνάμεσα στοὺς μετανοοῦντας, συμμερίζεται τὸ πένθος τους καὶ συμμετέχει σ' αὐτὸ πρόθυμα. Πληγώθηκε δὲ στὴν καρδιὰ ἀπὸ τὴν λύπη γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ σὸν μὲ ζίφος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποδημήσῃ σὲ ὄκτω ἡμέρες πρὸς τὸν Κύριον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐζήτησε νὰ μὴν ἀξιωθῇ ἐνταφιασμοῦ. Ἐγὼ ὅμως ἀντιθέως, ως ἄξιο, καὶ ἐδῶ στὸ Κοινόβιο τὸν ἐφερα, καὶ τὸν ἔθαψα μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους πατέρας. Ἔτι μετὰ τὴν ἐβδόμητη ἡμέρα τῆς σκλαβίας, τὴν ὄγδότη ἡμέρα ἐλύθηκε ἀπὸ τὰ δεσμά καὶ ἐλευθερώθηκε (1).

Υπάρχει δὲ κάποιος (2) ποὺ ἀντελίφθηκε πολὺ καλά, πῶς ὁ προηγούμενος μοναχὸς δὲν σηκώθηκε ἀπὸ τὰ ταπεινὰ πόδια μου, πρὶν ἔξειμενίσῃ τὸν Θεόν. Καὶ δὲν εἶναι ἄξιον ἀπορίας. Διότι μέσα στὴν καρδιὰ του ἔβαλε τὴν πίστιν τῆς πόρνης ἐκείνης τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ μὲ μία παρομοία πληροφορία κατάβρεξε καὶ αὐτὸς μὲ τὰ δάκρυά του τὰ δικά μου ἀχρεῖα πόδια. "Οπως δὲ εἶπε ὁ Κύριος, «πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι» (Μάρκ. θ' 23).

ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

Περὶ μετανοίας

Αναρτήθηκε από [Η συντακτική επιτροπή του Συλλόγου στις 8:44 μ.μ.](#)

Επικέτες [Πατερικά](#)

Δεν υπάρχουν σχόλια:

Δημοσίευση σχολίου

Σημείωση: Μόνο ἐνα μέλος αυτού του ιστολογίου μπορεῖ να αναρτήσει σχόλιο.

Πληκτρολογήστε το σχόλιό σας...

Υποβολή σχολίου ως: Λογαριασμός Gi ✓

Δημοσίευση Προεπισκόπτε

Νεότερη ανάρτηση

Αρχική σελίδα

Παλαιότερη Ανάρτηση

Εγγραφή σε: [Σχόλια ανάρτησης \(Atom\)](#)

► 2017 (1106)

▼ 2016 (1240)

[Δεκεμβρίου](#) (88)

[Νοεμβρίου](#) (79)

[Οκτωβρίου](#) (72)

[Σεπτεμβρίου](#) (109)

[Αυγούστου](#) (85)

[Ιουλίου](#) (90)

[Ιουνίου](#) (92)

[Μαΐου](#) (98)

[Απριλίου](#) (119)

[Μαρτίου](#) (144)

[Φεβρουαρίου](#) (145)

[Ιανουαρίου](#) (119)

► 2015 (1656)

► 2014 (3247)

► 2013 (167)

ΔΗΜΟΦΙΛΕΙ

Σ

ΑΝΑΡΤΗΣΕΙ

Σ

Ιωάννης

Μεταξάς:

«Οἱ μασόνοι
εἶναι ἐθνικοί
ἔχθροι τῆς
Ἐλλάδος»

ΛΟΓΙΚΑ

ΚΑΠΟΙΟΙ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ

ΑΙΣΘΑΝΟΝ

ΤΑΙ ΚΑΠΟΙΟ

ΡΙΓΟΣ

ΔΙΑΒΑΖΟΝΤ

ΑΣ ΤΑ

ΠΑΡΑΚΑΤΩ

... Τὸν Μάιον

τοῦ 1937 ο

Μεταξάς

ἐφώναξε τὸν

Μανιαδάκην

...

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ

ΜΝΗΜΕΣ:

ΟΙ

ΞΕΧΑΣΜΕΝ

ΟΙ ΗΓΕΤΕΣ

ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ

ΤΟΥ

1940-41

(Ιωάννης

Μεταξάς,

Βασιλεας

Γεώργιος Β',

Αρχιστράτη

ος Αλ.

Παπάγος)

Η επέτειος

της 28ης

Οκτωβρίου

1940 φέρνει

πάντα στο

νου ὄλων

των καλών

Ελλήνων τις

μεγάλες και

ένδοξες

στιγμές που

έζησε η

πατριδα

μα...

ΤΑ ΚΑΘΑΡΑ

KAI

ΑΚΑΘΑΡΤΑ

ΖΩΑ

Μιωσαΐκός
Νόμος...
(Έξοδος
22,30.
Λευτικόν
11,1-47.
17,15-16. Δε
υπερονόμιο
14,3-21) - Ο
Κύριος είπε
στο Μωυσή
και στον
Ααρών να
πουν...

ΟΛΟΚΛΗΡΩ

ΤΙΚΑ

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚ

Α

ΚΑΘΕΣΤΩΤ

Α ΤΑ ΟΠΟΙΑ

ΘΑ

ΕΛΕΓΧΟΥΝ

ΕΠΙ

24ΩΡΟΥ

ΒΑΣΕΩΣ

ΤΟΝ

ΑΝΘΡΩΠΟ

..ΑΥΤΟ ΘΑ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ

ΣΚΟΤΕΙΝΟ

ΜΕΛΛΟΝ

ΤΟΥ

ΠΛΑΝΗΤΗ

ΜΑΣ .

Το
ανατριχιαστι
κό
«σύστημα
κοινωνικής
πίστωσης»
της Κίνας
όπου οι
πολίτες
παρακολουθ
ούνται και
βαθμολογού
νται 24 ώρες
το 24ωρο ...

Διάγγελμα

Μεταξά 28

Οκτωβρίου

1940

ΖΗΤΩ ΤΟ
ΕΘΝΟΣ !!!

Άγιος
Συμεών ὁ
Νέος
Θεολόγος
(12
Οκτωβρίου)

Ο Άγιος
Συμεών ο
Νέος
Θεολόγος,
γεννήθηκε
το έτος 949
μ.Χ. στη
Γαλάτη της
Πιαφλαγονία
ζ από γονείς
ευσεβείς το
ν Βασίλι...

Μνησικακία
και
συγχωρητικό
τηλα (Αγ.
Ιωάννης ο
Χρυσόστομο
ς)

Ποιά λοιπόν
συγνώμη θα
έχουμε,
όταν, ενώ
πρόκειται να
λάβουμε
τόσο μεγάλο
μισθό, τη
συγχώρηση
δηλαδή των
αμαρτιών
μας, εμείς
δεν
υπακούμ...

Άγιος
Αυτόνομος
12
Σεπτεμβρίου
Ο Άγιος
Αυτόνομος
ήταν
επίσκοπος
στην Ιταλία
και είχε στην
επισκοπή
του πλούσια
χριστιανική
δράση. Όταν
άρχισε ο
διωγμός του
Διοκλητ...

Ο ΠΛΗΡΗΣ
ΕΛΕΓΧΟΣ
ΤΗΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚ
ΗΣ ΖΩΗΣ
ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ
ΕΔΩ !!!
ΜΕ
ΠΡΟΦΑΣΗ
ΤΗΝ
ΛΕΓΟΜΕΝΗ
ΠΑΝΔΗΜΙΑ
ΟΙ
ΠΑΓΚΟΣΜΙ
ΟΠΟΙΗΤΕΣ
ΕΚΑΝΑΝ
ΕΝΑ ΒΗΜΑ
ΠΑΡΑΠΑΝΩ
ΓΙΑ ΤΟΝ
ΕΛΕΓΧΟ
ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ
. ΣΕ
ΣΟΥΠΕΡ
ΜΑΡΚΕΤ
ΣΤΗΝ
ΑΓΓΛΙΑ ΒΑ...

Άγιοι
Κάρπος,
Πάτταλος,
Αγαθόδωρο
ς και
Αγαθονίκη
13
Οκτωβρίου

Ιερά¹
 Λείψανα:
 Αποτμήματα
 του Ιερού²
 Λειψάνου
 του Αγίου
 Πάτπλου
 βρίσκονται
 στις Μονές
 Σταυρονικήτ
 α Αγίου
 Όρους και
 Τίμιου
 Σταυρού
 Σάμου....

**ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ
Η ΑΥΤΟΥ
ΤΟΥ
ΙΣΤΟΛΟΓΙΟΥ**

[Αναζήτηση](#)

**ΣΥΝΕΡΓΑΤΕ
Σ**

Unknown

 Η
 συντακτικ
 ή
 επιτροπή
 του
 Συλλόγο
 υ

**ΔΗΜΟΦΙΛΕΙ
Σ
ΑΝΑΡΤΗΣΕΙ
Σ**

ΤΑ ΚΑΘΑΡΑ
 ΚΑΙ
 ΑΚΑΘΑΡΤΑ
 ΖΩΑ

Ιωάννης
 Μεταξές:
 «Οι μασόνοι
 είναι έθνικοι
 έχθροι τής
 Ελλάδος»

Ο ΠΛΗΡΗΣ
 ΕΛΕΓΧΟΣ
 ΤΗΣ
 ΠΡΟΣΩΠΙΚ
 ΗΣ ΖΩΗΣ
 ΤΟΥ
 ΑΝΘΡΩΠΟΥ
 ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ
 ΕΔΩ !!!

Η
 ΜΕΤΑΣΤΑΣΙ
 Σ ΤΟΥ
 ΑΠΟΣΤΟΛΟ
 Υ ΚΑΙ
 ΕΥΑΓΓΕΛΙΣ
 ΤΟΥ
 ΙΩΑΝΝΟΥ
 ΤΟΥ
 ΘΕΟΛΟΓΟΥ
 (26
 Σεπτεμβρίου
)

«Μη
 ἐπιδυέτω ὁ
 ἡλιος επί τω
 παροργισμό
 υμών,
 οργίζεστε,
 και μη
 αμορτάνετε»
 (Ἐφεσ. Δ'
 24).

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ
 ΜΝΗΜΕΣ:
 ΟΙ
 ΞΕΧΑΣΜΕΝ
 ΟΙ ΉΓΕΤΕΣ
 ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ
 ΤΟΥ
 1940-'41

(Ιωάννης
Μεταξάς,
Βασιλέας
Γεώργιος Β',
Αρχιστράτηγος
ος Αλ.
Παπαγος)

ΟΛΟΚΛΗΡΩ
ΤΙΚΑ
ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚ
Α
ΚΑΘΕΣΤΩΤ
Α ΤΑ ΟΠΟΙΑ
ΘΑ
ΕΛΕΓΧΟΥΝ
ΕΠΙ
24ΦΡΟΥ
ΒΑΣΕΩΣ
ΤΟΝ
ΑΝΘΡΩΠΟ
..ΑΥΤΟ ΘΑ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΣΚΟΤΕΙΝΟ
ΜΕΛΛΟΝ
ΤΟΥ
ΠΛΑΝΗΤΗ
ΜΑΣ .

ΠΑΝΑΓΙΑ
ΓΟΡΓΟΫΠΗ
ΚΟΟΥ (1
Όκτωβρίου)

Ο Άγιος
Διονύσιος ό
Άρεοπαγίτης
(3
Όκτωβρίου)

Ο Άγιος
Ευστάθιος η
σύζυγός του
Θεοπίστη
και τα παιδιά
του Αγάπιο
και
Θεόπιστο
(20
Σεπτεμβρίου
)

Θέμα Παράθυρο εικόνας. Εικόνες θέματος από RASimon. Από το Blogger.